

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	2
Sudca Mozner: Nie je dôvod vracat' sa k Harabinovi (+podcast a video)	3
Online, dennikn.sk, 17. 8. 2021, 13:42	
STROMY/Kreatívny denný tábor	9
Online, kamdomesta.sk, 17. 8. 2021, 9:00	

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Sudca Mozner: Nie je dôvod vracat' sa k Harabinovi (+podcast a video) [🗉](#)

📅 17. 8. 2021, 13:42, Zdroj: [dennikn.sk](#) 🗉, Vydavateľ: N Press, Autor: Monika Tódová, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Užívateľov za deň: 245.4 tis. GRP: 5,45 OTS: 0,05 AVE: 1415 Eur

Odborný dôvod na zmenu väzby som nevidel, hovorí sudca Najvyššieho súdu a predseda jeho trestnoprávneho kolégia František Mozner. Rozpráva aj o tom, ako jeho senát poslal Mariana Kočnera do väzby v kauze zmenky.

V justícii ste od roku 2008. Prečo ste sa stali sudcom?

Už keď som študoval na právnickej fakulte, zaujalo ma sudcovské povolanie. Aj v blízkej rodine som mal sudcu, od malička som bol konfrontovaný s týmto povoláním. Mienil som sa uchádzať o túto pozíciu, ale cesta do sudcovského talára nebola až taká priamočiara. Keď som končil fakultu, menila sa právna úprava a zvýšil sa vekový cenzus pre vymenovanie sudcu na 30 rokov. Nebolo tiež úplne jasné, čo bude s čakaťmi, ktorí absolvujú skúšky a ešte nebudú mať požadovaný vek. Rozhodol som sa, že to skúsím na prokuratúre, kde vekový cenzus ostal zachovaný na 25 rokoch. Bola to veľmi dobrá voľba. Práca ma bavila možno aj preto, že som pôsobil na krajskej prokuratúre na oddelení prvostupňovej trestnej agendy, čo sú najzávažnejšie trestné činy. Krajská prokuratúra v Prešove bola relatívne mladá, keď som bol vymenovaný, a tomu zodpovedalo aj zloženie prvostupňového oddelenia so skvelou vedúcou. Veľmi som sa v práci našiel a ani som neuvažoval, že by som zmenil pôsobenie. Následne prišlo k zmene právnej úpravy, táto agenda sa presunula na okresy v sídle kraja. Nakoniec som sa rozhodol, že predsa sa len pokúsím stať sudcom. Podarilo sa mi to v roku 2008.

Aký bol najnáročnejší prípad, ktorý ste rozhodovali?

Nemám to takto poukladané, je to neustály kolotoč. Spravidla tá najnáročnejšia vec, ktorá sa rieši, sa s odstupom času nezdá až taká náročná. Ak by som mal spomenúť prípad, ktorý ovplyvnil právnu úpravu a rozhodovanie v rámci celého Slovenska, tak išlo o vec, kde sme na Krajskom súde v Prešove prerušili konanie a predložili vec Ústavnému súdu na konanie o súlade asperačnej zásady s ústavou. Tomuto návrhu bolo vyhovené a malo to vplyv na to, že časť Trestného poriadku vypadla a potom sa vrátila účinnosť platnosti.

O čo ide v asperačnej zásade?

Je to otázka trestania súbehu trestných činov. Keď je ich viac, trest sa môže sprísniť, zvyšuje sa aj horná hranica trestnej sadzby. Problém bol v tom, že nielen že sa zvyšovala horná hranica, ale zákonodarcia nám obligatórne zvyšoval aj dolnú hranicu a niekedy tam vychádzali neprimerané tresty.

V lete 2018 ste boli predsedom senátu Najvyššieho súdu, ktorý rozhodol, že Marian Kočner, obvinený v kauze zmenky, bude stíhaný väzobne. Bolo to potom, čo Špecializovaný trestný súd Kočnera do väzby nevezal. Späťne sa rozhodnutie vášho senátu ukázalo ako jedno z kľúčových a zrejme malo vplyv aj na vyšetrovanie vraždy Jána Kuciaka. Je to tak?

Dá sa na to pozerat' z dvoch strán. V čase rozhodovania sa táto vec vymykala obvyklým prípadom, ktoré som dovtedy riešil, možno len mediálnym záujmom. Pojednávačka bola plná. Ale pokiaľ ide o samotný predmet konania, posúdiť, či sú alebo nie sú dané dôvody väzby, tak išlo o bežnú trestnú vec, ktorých sme dovtedy riešili stovky. Späťne nepochybne musím pripustiť, že to bolo rozhodnutie, ktoré ovplyvnilo ďalšie udalosti.

Prečo musel ísť Kočner v kauze zmenky do väzby? Vtedy sa ešte vôbec nevedelo o tom, že bude obvinený vo veci vraždy.

Toto rozhodnutie nijako nesúviselo s vraždou novinára Jána Kuciaka a jeho snúbenice. Vychádzali sme len zo spisového materiálu. Išlo o podozrenie z falšovania zmienok a z ďalšej ekonomickej a hospodárskej trestnej činnosti veľkého rozsahu. A práve to nás viedlo k záveru o existencii obavy z pokračovania trestnej činnosti, a to aj zo zreteľa na rozsah tejto ekonomickej trestnej činnosti a príjmy, ktoré z nej plynuli.

Ako ste vnímali vraždu novinára Jána Kuciaka?

Nebudem komentovať, ako som to vnímal ako sudca, keďže sa mi to môže dostať na stôl. V súčasnosti som členom päťčlenného senátu, ktorý rozhoduje o dovolaniach proti riadnym opravným prostriedkom – proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu v takzvanom treťom kole.

Ako občan môžem povedať, že vražda akéhokoľvek novinára v súvislosti s jeho povolaním je výrazný signál, že v krajine nie je niečo v poriadku. Možno by sa dalo parafrázovať, nie čo je zhnité v štáte dánskom, ale to, do akej miery je to zhnité, sa preukáže aj tým, že štát dokáže zabezpečiť vyšetrovanie takého činu.

Sudca Mozner: Nevidel som odborný dôvod na zmenu väzby (autorky: Michaela Barčíková, Monika Tódová)

Späťne sa ukázalo, že Kočnerovi veľmi záležalo na tom, aby nešiel do väzby a v Threeme. V komunikácii s Monikou Jankovskou rozoberal celý váš trojčlenný senát. Vo vašom prípade hovoril, že to vybavil cez strýka, ktorým je Juraj Sopoliga. Konkrétne napísal: „Synovec vyriešený, rodina to vyriešila, strýko.“ Riešil s vami vtedy niekto Kočnerovu väzbu?

Môžem zopakovať len to, čo už odznelo vo vyjadrení celého senátu po tom, čo táto časť komunikácie bola zverejnená – a síce, že v Threeme popisovaným spôsobom som osobne ani ja a ani senát neboli ovplyvňovaní.

Keď sa Jankovská dozvedela, že ste predsedom senátu, Kočnerovi napísala: „Synovec Sopoligu. Raz som mu zachránila krk.“ Zachránila vám niekedy Monika Jankovská krk?

Z toho neviem, či mne alebo strýkovi zachránila krk. Mne určite krk nezachraňovala.

Aký ste mali vzťah? Poznali ste sa?

Poznali sme sa osobne z titulu jej funkcie, keďže bola štátnou tajomníčkou. Stretávali sme sa s určitou pravidelnosťou na oficiálnych akciách. Boli to najmä celokrajské semináre sudcov, ktoré sa usporadúvali a aj sa usporadúvajú. Aj sme si tykali, telefón som na ňu nikdy nemal.

O vašom rozhodovaní o väzbe vypovedá aj bývalý sudca Sklenka, ktorý sa o tom rozprával s vtedajšou podpredsedníčkou Najvyššieho súdu Jarmilou Urbancovou. Tá mu vraj povedala, že Kočner bude stíhaný na slobode. Sklenka vypovedal: „Mozner už mal napísané rozhodnutie, ale potom prišli tlaky. Za sudcom prišla vtedajšia predsedníčka súdu Daniela Švecová aj šéf trestného kolégia Libor Duľa. Strašne na neho tlačili, aby Mariana Kočnera zobral do väzby, bol z toho na prášky, zložil sa a nakoniec rozhodol tak, ako rozhodol po intervencii týchto osôb.“

Nemyslím si, že je akokoľvek vhodné komentovať výpoveď svedka. O to viac, že ide o živú kauzu, ktorá sa mi môže dostať na stôl. Tu však tiež môžem povedať, že k takému ovplyvňovaniu senátu nedošlo. Išlo o rozhodnutie senátu a nie o moje rozhodnutie.

Keď ste takto spomínaný napríklad vo výpovedi Sklenku, je to dôvod na vylúčenie, keby ste dostali prípad Búrka? Riešilo sa to aj pri sudkyniach Macejkovej a Wänkeovej, ktoré sa spomínali v Threeme alebo v kauze Plevel, a predseda senátu Paluda vtedy odkázal, že nie je dôvod na ich vylúčenie.

Ide o to, v akom kontexte je človek spomínaný. Osobne by som sa necítil zaujatý. Bolo by na stranách, či by považovali to, že sa spomínam v Threeme, za dôvod, ktorý by ma mal vylúčiť z konania. Bolo by to potom na rozhodnutí iného senátu.

Jankovská a aj množstvo ďalších sudcov je dnes obvinených z korupcie. Čo toto všetko spravilo s dôveryhodnosťou justície?

Dôveryhodnosť justície dlhodobo nebola na vysokých priečkach. Bola nízka a to, čo sa stalo, nepochybne ešte viac dôveryhodnosť podkopalo. Je veľmi dôležité, aby sa táto vec náležite vyšetrila. A pokiaľ budú postavení pred súd, aby prebehol spravodlivý proces a v závislosti od výsledkov tohto konania boli prijaté adekvátne opatrenia. Do budúca je dôležité, aby každé podozrenie zo zlyhania sudcu bolo náležite vyšetrené.

Nemôžu tu existovať nejaké mimoriadne inštitúty, ktoré by sa mali týkať sudcov. Buď budú klasické disciplinárne konania alebo trestné konanie. Musia byť nastavené tak, aby vylúčili podozrenie z toho, že boli zneužití ako prostriedok nátlaku na vplyvanie na rozhodovanie sudcov. V tejto súvislosti by bolo treba zmieniť aj to, že v prípade informácií o zlyhaní sudcov v prvotnej fáze by mali orgány postupovať diskrétno. V hre nie je len povesť sudcu, ktorá môže byť dotknutá predčasným informovaním v niečom, čo sa možno vôbec nepotvrdí. V hre je aj dôveryhodnosť inštitúcie ako celku.

Prečo bola podľa vás aj pred tým dôveryhodnosť justície nízka?

Príčin je viac. Celkovo systém štátnych orgánov verejných mocí na Slovensku dlhodobo neoplýva vysokou mierou dôvery. Možno spôsob komunikácie s verejnosťou je dôležitý moment, ktorý by mali súdy zvládnuť, a mal by sa nastaviť tak, aby sa komunikovali nielen problémy, ale aj úspechy justície, poukázať na to, čo je dobré. V tomto smere má justícia pomerne dosť rezerv.

Dali podľa vás tí slušní sudcovia dostatočne najavo, že sa od takýchto praktík, aké sme čítali v Threeme alebo o akých vypovedajú už aj niektorí sudcovia, dištancujú?

Myslím si, že áno. Jedna vec je verbalizovať to, pretože to je niečo, čo je v spoločnosti samozrejmé. Aj Združenie sudcov Slovenska má vo svojich stanovách, že sa akokoľvek dištancuje od tohto typu konania. Nikdy to nebude ideálne a v tomto smere je aj justícia odrazom celej spoločnosti. Drvivá väčšina sudcov bola z tých podozrení šokovaná, kým sa rozhybali. Ale potom si ich sudcovské rady a aj Súdna rada predvolali, žiadali vysvetlenie, pretože my sudcovia chceme počuť aj druhú stranu. Jedna vec je, čo je zverejnené v médiách, ale potrebujeme vedieť reakciu, aby sme sa vedeli rozhodnúť. V nadväznosti na toto potom padli aj disciplinárne návrhy a dokonca aj návrhy na pozastavenie výkonu funkcie. A toto by možno mohol byť aj do budúca v takýchto situáciách – a dúfam, že ich nebude veľa – spôsob, ako s tým pracovať.

Podpísali ste nejaké z vyhlásení, ktoré odsudzujú konanie zistené z Threemy, alebo, naopak, to, ktoré spochybňovalo výpovede spolupracujúcich obvinených a aktuálne vyšetrovania?

Žiadne z týchto vyhlásení som nepodpísal aj z toho dôvodu, že sú to veci, o ktorých skôr či neskôr môžem rozhodovať.

Môže sudca takéto vyhlásenie podpísať?

Sudca má povinnosť dbať na to, aby svojím správaním nespochybnil svoju nestrannosť a nezaujatosť do budúcnosti, to sú základné limity. Aj sudca je samozrejme občanom, ktorý má slobodu prejavu, táto je limitovaná práve touto povinnosťou zdať sa, že je nestranný a nezávislý, a tým je podľa mňa limitované aj to, čo podpíše alebo nepodpíše. Musí si vyhodnotiť, či ho to nediskvalifikuje.

Napríklad sudca Kliment bol vylúčený z rozhodovania za to, že povedal, že by sa mali obvinení sudcovia hanbiť. Aj toto je dôvod na vylúčenie?

V danom kontexte, ako to bolo prednesené, dospel senát Najvyššieho súdu k záveru, že je to dôvod z pohľadu objektívnej nezaujatosti a nestrannosti. Ak by ste mali v súvislosti s vašou profesiou nejaký spor o ochrane osobnosti a sudca, ktorý to dostane na starosti, by predtým nejakým spôsobom komentoval vašu prácu možno s negatívnym odtieňom, považovali by ste ho za nezaujatého? To je dôležité.

Ako vnímate inštitút spolupracujúceho obvineného v našom práve?

Spolpracujúci svedok alebo obvinený je legitímny prostriedok a nástroj proti určitému typu kriminality. Existuje všade okolo v rámci členských štátov Európskej únie. Druhá vec je spôsob, ako sa s ním nakladá. Pokiaľ by to mal byť jediný dôkaz alebo by to bol rozhodujúci či dosvedčujúci dôkaz, kladú sa zvýšené nároky na jeho vyhodnotenie. Ale inštitút ako taký je na mieste.

Ak je to jediný dôkaz, tak takéto veci cez Najvyšší súd neprejdú?

To je veľmi skreslený a zjednodušený pohľad. Ak by aj takýto dôkaz bol jediný, zasadí sa do širšieho rámca, náležite sa vyhodnotí a aj senát pripúšťa, že môže byť použitý. Čím menej iných dôkazov máte, tak tým musí byť preverka tohto dôkazu dôslednejšia a musí byť v rozhodnutí odôvodnená.

Váš strýko a predchádzajúci prezident Združenia sudcov Slovenska Juraj Sopoliga bol vnímaný ako podporovateľ exministra spravodlivosti za HZDS a predsedu Najvyššieho súdu a Súdnej rady Štefana Harabina. Rovnako bolo vnímané aj združenie. Neozývalo sa ani v čase, keď Harabin šikanoval kritikov disciplinárnymi návrhmi. Ako ste Harabina vnímali vy, keď ste nastúpili do justície?

Je fakt, že združenie je dlhodobo takto vnímané. Budeme mať tento rok tridsať rokov existencie a je to priestor pre určitú bilanciu. Mala by to byť aj analýza toho, kde sa urobili chyby, že to skĺzlo do momentu takéhoto vnímania. Som presvedčený, že ak by sa vyhodnotili jednotlivé kroky, ktoré robilo združenie vo vzťahu k Harabinovi, keď bol vo vrcholných justičných pozíciách, tak to neboli len podporné stanoviská bez výhrady. Mali by sme preto zlepšiť komunikáciu, pretože ten obraz nie je úplne z môjho pohľadu objektívny. Keď som v roku 2008 nastúpil do justície, bol som pomerne ďaleko od mocenského centra. Bol vtedy ministrom spravodlivosti, žiadne statusové zmeny sa nediali, nemal som veľmi dôvod sa o to zaujímať. Pokiaľ sa stal predsedom Najvyššieho súdu, tak spätne mi o tom hovorili kolegovia, že tu bol určitý zápas. Vzhľadom na tú vzdialenosť a na to, čo sme riešili my, sa ma to až tak nedotýkalo.

Rozdelilo to sudcov na tých, čo sú za Harabina, pár odvážnych sa ozvalo, že sú proti, potom tu bola klasická mlčiaca väčšina. Platí ešte dnes toto rozdelenie, alebo je už Harabin minulosťou?

Som presvedčený, že nie je dôvod sa k Harabinovi nejako vracieť. Sú tu iné otázky a témy, ktoré treba riešiť a ktoré by mali smerovať k tomu, aby stav dôveryhodnosti justície bol lepší.

Bol Harabin pozitívna alebo negatívna postava slovenskej justície?

Nepochybne je to postava slovenskej justície, ktorá zasiahla do vývoja justície. Možno inak to bolo na začiatku jeho pôsobenia a inak na jeho konci.

Na konci to bolo horšie?

Tu si dovoľím tvrdiť, že na konci to bolo horšie.

Foto N – Vladimír Šimíček

Bude sa združenie zastávať sudcov, keď sa im bude diať niečo podobné, ako robil Harabin?

Podľa mojich informácií to združenie robilo vždy a robí to aj dnes, že na požiadanie člena združenia ho zastupuje v prípadných disciplinárnych konaniach. V tomto budeme určite pokračovať, pokiaľ by sa malo niečo také diať.

Združeniu sa však vyčíta práve to, že bolo väčšinou ticho, keď sa diali tieto nepravosti. Ako napríklad vnímate útoky politikov na sudcov, ktorí teraz rozhodujú tie najväčšie kauzy? Rodina bývalého riaditeľa Slovenskej informačnej služby Pčolinského tvrdí, že je vo väzbe, lebo predtým v rozhovore vyhlásil, že SIS rozpracovala 20 sudcov. To rozhodovanie pritom prešlo už viacerými senátmi a dôvody väzby

sa dokonca rozšírili.

Nebudem sa vyjadrovať ku konkrétnym kauzám ani k tej, ktorú ste spomínali, keďže je to predmetom vyšetrovania. Ale vo všeobecnej rovine určite súdne rozhodovanie ako také môže alebo dokonca musí byť predmetom verejnej kritiky. Práve zo strany politikov je veľmi dôležité, aby udržali kritiku vo vecnej a odbornej rovine. Bolo súčasťou nášho júnového vyhlásenia, že útoky, ktoré dokonca nadobúdajú charakter osobných útokov voči konkrétnym sudcom pre konkrétne rozhodnutia, sú neprípustné. Musí to byť vecná a odborná rovina. Takéto výroky opäť prispievajú k tomu, že sa znižuje dôveryhodnosť a rešpekt v justíciu. Časť obyvateľstva sa s tým stotožňuje.

Bude vás počuť viac ako doteraz?

Urobíme všetko preto, aby nás bolo počuť viac, a práve preto som aj tu.

Nedávno ste sa ako nový prezident združenia stretli s predsedom Súdnej rady Jánom Mazákom a predsedom Špecializovaného trestného súdu Jánom Hrubalom. Ten reprezentuje iniciatívu za otvorenú justíciu, ktorá sa v minulosti proti Harabinovi postavila. Znamená to, že už chcete naozaj opustiť minulosť?

Iniciatívu predsedu Súdnej rady som vítal. Jej cieľom je, aby sme komunikovali, a pokiaľ na nejakých otázkach nájdeme zhodu, tak aby sme ju prezentovali spoločne. Šanca na presadenie zmien je potom väčšia. Pokiaľ ide o minulosť združenia, nie je to len éra Harabina, má ju dlhšiu. Združenie sa podieľalo na množstve významných krokov v rámci 90. rokov, potom v rámci prestupových rokovanií. Nie je dôvod úplne opúšťať minulosť. Minulosť je minulosť, potrebujeme sa pozrieť do budúcnosti a zlepšiť našu komunikáciu.

Súdna rada nedávno pozastavila výkon funkcie sudcovi vo Zvolene za to, že odmietal nosiť rúško. Súhlasíte s takýmto potrestaním sudcu?

Dočasné pozastavenie funkcie nie je trest. To je trochu nesprávna interpretácia. Pokiaľ ide o samotné meritum problému, zastávam názor a zhodli sme sa na tom aj na stretnutí celorepublikovej rady združenia, že povinnosti je možné ukladať aj na základe zákona. V tomto prípade, pokiaľ budeme hovoriť o rúškach, je to zákon o ochrane a podpore verejného zdravia, ktorý je síce napadnutý na Ústavnom súde, ten ale nepozastavil účinnosť dotknutých ustanovení. Pokiaľ zákon nie je v rozpore s ústavou, platí prezumpcia ústavnosti. Som presvedčený, že sudca v súčasnosti je povinný mať v pojednávacej miestnosti rúško. Pokiaľ si myslí, že je to v rozpore s ústavou, tak má možnosť podať návrh na konanie o súlade právnych predpisov. Pokiaľ sudca nerespektuje túto povinnosť a z tohto dôvodu musí odročiť pojednávanie, pretože strany z obavy pred nákazou opustia pojednávacie miestnosti, je jedno, ktorá z tých strán, tak potom prípadné priesťahy idú na jeho vrub a vystavuje sa riziku disciplinárneho postihu. Postup Súdnej rady nezdiefam. Dočasné pozastavenie funkcie je kompetencia, ktorú získala minulý rok a mala by sa využívať, pokiaľ sú dôvodné pochybnosti o sudcovskej spôsobilosti, a zároveň to musí negatívne vplývať na dobrú povesť justície.

Ako by ste ako predseda súdu postupovali pri sudcovi, ktorý odmieta nosiť rúško?

Dával by som za jednotlivé konania disciplinárne návrhy, ktoré by sa nabaľovali, a menila by sa aj kvalifikácia disciplinárneho návrhu.

Čiže by ste dospeli k potrestaniu inak ?

Áno, je to dlhšie a som si plne vedomý, že nefungujú disciplinárne senáty. Disciplinárne návrhy by sa kopili a nekonalo by sa o nich tak, ako sa má. Nie je to zodpovednosť disciplinárneho navrhovateľa a ani sudcu. Je to zodpovednosť Súdnej rady, ktorá nie úplne dostatočne tlačila na doplnenie databáz, a od 1. augusta je to zodpovednosť ministerstva spravodlivosti, ktoré nezabezpečilo disciplinárny poriadok.

Ďalším taký sudcom je Branislav Harabin, syn Štefana Harabina, aj on odmieta nosiť rúško a po návrate z dovolenky odmietol ísť do karantény a policajtom povedal, že pravidlá nerespektuje. Podali by ste disciplinárny návrh?

Nemám tento druh informácií. Sudca nemá priestupkovú imunitu, tak nech konajú príslušné orgány, ktoré to majú odkontrolovať, a buď to budú riešiť po vlastnej línii, alebo to budú signalizovať predsedovi príslušného súdu. Ak by to nenosenie rúška malo za následok priesťahy v konaní, tak tam by som zastával ten názor, že áno.

Pokiaľ by to nemalo za následok priesťahy v konaní a všetky strany v pojednávacke by s tým nemali problém?

Ide nepochybne o porušenie povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, ale tam by som zohľadnil všetky okolnosti – neprekážalo to stranám, aká veľká bola pojednávacia miestnosť, ako dlho pojednávali, aké tam boli rozostupy, aké boli prestávky. Pozrel by som sa materiálne na to, či to malo za následok také pochybenie, pre ktoré by som sa domáhal, aby bola vyvedená disciplinárna zodpovednosť.

Boli by ste za to, aby boli sudcovia povinne očkovaní?

Tu by som sa odpíchl od rezolúcie Rady parlamentného zhromaždenia z 27. januára 2021, kde parlamentné zhromaždenie vyzvalo členské štáty, aby zabezpečili, aby občania boli informovaní o tom, že očkovanie nie je povinné, aby nikto nebol pod politickým,

sociálnym alebo iným tlakom očkovaný, ak si to neželá, a taktiež, aby nikto nebol diskriminovaný z dôvodu, že nie je očkovaný. Zastávam názor, že povinné očkovanie by nemalo byť. Samozrejme, ak niekto nie je zaočkovaný, musí dodržiavať protipandemické opatrenia, ktoré sú tu na to, aby sa zabránilo ďalšiemu šíreniu ochorenia covid-19.

Keby ste mali ako predseda trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu, ktoré zjednocuje právne stanoviská povedať jednu vec, ktorú by ste zmenili v Trestnom zákone alebo Trestnom poriadku, čo by to bolo?

Dlhodobo tvrdím, že je potrebné sa zaoberať trestnými sadzbami, ich nastavením. Treba ich kompletne prekopáť. Zároveň aj podmienky ukladania alternatívnych trestov. Celý diapazón trestov sa nevyužíva. V prípade Trestného poriadku by bolo dobré, keby bol menej formálny, hlavne by som odformalizoval niektoré štádiá prípravného konania.

Teraz sa zmenili ustanovenia o väzbe. My novinári sa domnievame, že sa to udialo práve v súvislosti s tým, akí vplyvní ľudia v nej končia. Bol na takúto zmenu podľa vás dôvod?

Tak, ako to odznelo v pripomienkach Najvyššieho súdu, ktoré boli uplatnené v rámci medzirezortného pripomienkového konania, zastávam názor, že nebol odborný dôvod na to, aby sa takto narýchlo menila len takáto časť ustanovení o väzbe. Napriek tomu, že sme nemali presne stanovené lehoty kolúznej väzby, tak ani rozhodnutia Ústavného súdu a ani rozhodnutia ESLP neindikovali, že by sme tu mali systémový problém. Taký, ktorý treba akútne riešiť. Odborný dôvod na takýto rýchly zásah nebol.

Foto N – Vladimír Šimíček

Zmenil sa aj zákon o zaisťovaní majetku. Tridsiati poslanci opozície, ktorých zastupuje Robert Kaliňák zo Smeru, sa obrátili na Ústavný súd a tvrdia, že je protiústavné, keď sa trest prepadnutia majetku ukladá obligatórne – teda pri istých trestných činoch je súd povinný ho uložiť –, a jednak hovoria, že by mal prepadnúť iba majetok preukázateľne získaný z trestnej činnosti a nie celý. Je to protiústavné?

To, či je to protiústavné, nám povie Ústavný súd, ktorý to prijal na ďalšie konanie a bude o tom konať. Účinnosť dotknutých ustanovení Trestného zákona nepozastavil. Pokiaľ by sme sa bavili o tom, že má prepadnúť iba majetok, ktorý je preukázateľne získaný z trestnej činnosti, tak treba povedať, že aby bol majetkový trest efektívny, musí byť pre páchatel'a citeľný. Nepochybne môže prepadnúť aj majetok, ktorý nebol získaný trestnou činnosťou. V tomto prípade by som žiadny problém nevidel a tradične to tak aj býva, pretože len málokedy sa stáva, že máte majetok získaný len trestnou činnosťou. Vždy sa tam nájde aj majetok získaný legálne. Pri obligatórnosti tohto trestu vidím trochu problém. Rozhodovanie o vine a treste patrí súdnej moci, a pokiaľ zákonodarca napíše, že za tento trestný čin je možný len takýto trest, tak je otázka, či tam nezasiahol neprípustným spôsobom do kompetencií, ktoré patria súdnej moci, a sám som zvedavý, ako sa s tým vysporiada Ústavný súd.

Je podľa vás Mária Kolíková dobrá ministerka spravodlivosti?

Z pozície prezidenta združenia by som ju dnes a na tomto fóre nehodnotil. Keď bude mať za sebou celé funkčné obdobie, môžeme komplexne hodnotiť kroky, ktoré sa jej podarilo urobiť. Určite robí kroky, s ktorými sa aj združenie vie stotožniť. Napríklad, konečne sa podarilo presadiť v ústave pevný vek odchodu do dôchodku. Určite je na mieste aj optimalizácia súdnej sústavy, pokiaľ je jej cieľom zrýchliť a zefektívniť justíciu. Ak sa budeme baviť o súdnej mape, tak sme jednoznačne za to, aby sa okresné sudy, ktoré nemajú dostatočné personálne obsadenie a potrebnú špecializáciu, rušili a centralizovali. Ale máme zásadný iný postoj ku krajským súdom.

Tam sa však hlavne hovorí najmä o popretrhávaní korupčných väzieb.

To sa hovorí, ale aj keď si pozriete dôvodovú správu k súdnej mape, tak to je len ako vedľajší efekt reformy. Primárny uvedený dôvod je zabezpečiť špecializáciu, a to neseďí. Pokiaľ ide o pretrhávanie korupčných väzieb, nejde o univerzálne pravidlo, neviem na základe čoho sa rozhodli, že sa zrušia sudy Bratislava a Košice.

Možno aj práve preto, že z Krajského súdu Bratislava je veľa stíhaných sudcov.

To je síce pravda, ale takto to nie je prezentované v oficiálnych dokumentoch. Rozumiem argumentu, že ak rozdelíme vec medzi viacerých sudcov, tak šanca, že to príde nejakému konkrétnemu sudcovi, je menšia. Lenže tu si treba pozrieť, že keď sa zruší Bratislava, Trenčín a Nitra, ostane krajský súd v Trnave. Jednak to nie je zabezpečené priestorovo, tí sudcovia ostanú na dočasných pracoviskách, a ak sa to má prideľovať takýmto spôsobom, tak ten spis pôjde do Trnavy z Bratislavy. V Trnave ho v podateľni pridelia do Trenčína, ale účastníci budú z Bratislavy. Tak teraz kam budú chodiť? Za dvadsať rokov máme konečne vytvorené sídla krajských súdov, ktoré sú obsadené. Všetky ostatné orgány ostávajú zachované, či už prokuratúra, sociálny kurátor, polícia, len sudy by sa mali vyčleniť z tejto sústavy, toto mi nedáva rozumný efekt.

V pojednávacích miestnostiach obvinení často spomínajú mediálny tlak, najmä keď sa pojednávajú sledované kauzy. Čítate noviny?

Prechádzam monitoring, ktorý mám každý deň. Jeden chodí zo Súdnej rady a aj z Najvyššieho súdu. Sú to správy, ktoré sa týkajú justície v širšom slova zmysle, čiže prokuratúra, ministerstvo spravodlivosti a Súdna rada. Keď ma niečo zaujíma, tak vyhlásenia alebo

výrok na adresu justície ako takej. Ale články typu z pojednávania nečítam, pretože stále vychádzam z toho, čo je v spise, a mám toho čítania dosť na to, aby som si zaťažoval hlavu.

František Mozner

V roku 1999 vyštudoval Právnickú fakultu **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**. Pracoval ako prokurátor, v roku 2008 sa stal sudcom. Bol krátko sudcom Okresného súdu Košice 1, potom prešiel na Krajský súd v Prešove. Od roku 2015 je na Najvyššom súde a je predsedom trestnoprávneho kolégia. V júni ho zvolili za prezidenta Združenia sudcov Slovenska.

Foto N – Vladimír Šimíček

Autor: Monika Tódová

STROMY/Kreatívny denný tábor

 17. 8. 2021, 9:00, Zdroj: kamdomesta.sk , Sentiment: Neutrálny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Užívateľov za deň: 1.9 tis. GRP: 0,04 OTS: 0,00 AVE: 236 Eur

Iné termíny

Letná hravá tvorivá zľúčenina pohybu, improvizácie, tanca a literatúry pre deti vo veku 5 až 10 rokov. Deti budú spoločne tvoriť PRÍBEH STROMOV – príbeh človeka v prírode a prírody v človeku. Budeme komunikovať bez slov, cez naše korene. Tvoríť našim telom. Hrať sa a tancovať. Necháme sa inšpirovať obrazmi a scenériou okolo nás a v nás. Na záver našu tvorbu odprezentuje rodičom formou krátko predstavenia v Botanickej záhrade **UPJŠ**.

KREATÍVNE DIELNE

Tábor pozostáva z kreatívnych dielní, ktoré sú zamerané na rozvoj tvorivých zručností detí:

LITERÁRNO-VÝTVARNÁ DIELŇA: čítane, načúvanie, ilustrácia, inšpirácia

PERFORMANCE: pozvanie do príbehu, krátke tanečné predstavenie

POHYBOVO-TANEČNÁ DIELŇA: vnímanie a vyjadrovanie sa telom

TANEČNO-IMPROVIZČNÁ DIELŇA: komunikácia bez slov

SCÉNOGRAFICKÁ DIELŇA: zasadenie tanečného materiálu do scenérie Botanickej záhrady **UPJŠ** a práca s priestorom a objektami v ňom

CHOREOGRAFICKÁ DIELŇA: kompozícia umeleckého diela

VŠEOBECNÉ INFO

 Pre deti vo veku 5 až 10 rokov, max. počet účastníkov je 16 detí

Termín a čas: 17.8. – 19.8.2021 (utorok až štvrtok), 9:00 – 14:00

Miesto: Kníhkupectvo Artforum, Kino Úsmev, Kasárne/Kulturpark, Botanická záhrada

Cena za tábor: 55 €/dieťa (súrodenecká zľava: 90 €/2x dieťa)

Info a registrácia: pst.kosice@gmail.com, 0911 811 095

Na základe registrácie obdržíte podrobný harmonogram a organizačno-technické informácie k táboru.

STRAVA

Desiata: ovocie + pitný režim v réžii organizátora, t.j. v cene tábora

Obed: formou spoločného stolovania alebo pikniku (každé dieťa má pribalené vlastné jedlo).

Takto sme sa mali minulý rok: <https://vimeo.com/456503082>

PST – Priestor Súčasného Tanca, o.z. je iniciatíva na podporu súčasného tanečného umenia v Košiciach. Organizujeme festival súčasného tanca a nového cirkusu Move Fest Košice. Produkuje vlastné tanečné predstavenia. Pripravujeme pravidelné a nepravidelné odborné vzdelávacie aktivity pre tanečnú komunitu, laickú verejnosť, deti a mládež. Vytvárame tanečné projekty zamerané na inklúziu ľudí s rôznym znevýhodnením. Zapájame sa do medzinárodných projektov. V našich aktivitách je tanečné umenie aj nástrojom, prostredníctvom ktorého sa účastníci učia vnímať, tvoriť, komunikovať a byť tolerantní. Dlhodobým cieľom nášho občianskeho združenia je dostať súčasný tanec do bežného života človeka, nech návšteva tanečného predstavenia je tak prirodzená ako návšteva kina.

Miesto konania

17. 08. 2021 Utorok 09:00 - 15:00 Košice Košice

17. 08. 2021 Utorok 09:00 - 15:00

18. 08. 2021 Streda 09:00 - 15:00 Košice Košice

18. 08. 2021 Streda 09:00 - 15:00

19. 08. 2021 Štvrtok 09:00 - 15:00 Košice Košice

19. 08. 2021 Štvrtok 09:00 - 15:00